

забогатѣ вече. Да, забогатехъ. Всички се радватъ, но тя си казва: съ сълзи изкушихъ азъ това нѣщо. Питамъ: защо при чичо си плачеше, а тукъ се смѣе? — При чичо си плаче, за да произведе ефектъ на неговото сърце, да го омилостиви, а тукъ трѣбва да се радва, защото е богата. Споредъ менъ, двѣ женски сълзи струватъ милионъ, а чичото се е отървалъ съ малко, той е платилъ само 10,000 лева. Често, дойде нѣкой при мене и заплаче. Казвамъ: чакай, недѣй плака, нѣмамъ толкова пари, ще ми направишъ нѣкоя беля. Азъ чета сълзитѣ: една, двѣ, три. . . . Чакай, не плачи, не мога да откупя тия сълзи! Ама да си поизплача малко! Не, опасно е да се изплачешъ въ моята къща.

Сега, въ шестата раса ще трѣбва да се създаде единъ свещенъ храмъ за сълзитѣ. И когато нѣкой иска да си оплаче, нека отиде въ това свещено мѣсто и тамъ да се изплаче. А сега хората плачатъ тамъ, дѣто трѣбва и не трѣбва; сѣятъ тамъ дѣто трѣбва и не трѣбва. Ние изтощихме земята съ това безразборно сѣене. Отъ невидимия свѣтъ е опрѣдѣлено, колко трѣбва да се сѣе, и колко не. Не може да се насади всичката земя едновременно. Законътъ е слѣдниятъ: трѣбва да се насажда половината земя, а другата половина да бѣде въ почивка. И американцитѣ, които минаватъ за уменъ народъ, като не разбиратъ този законъ, изсѣкоха богати, хубави борови гори, за да засѣватъ тия мѣста, а съ това изтосиха земята. Питамъ: коя е причината днесъ за тази голѣма неврастения въ Америка? Нѣма друга страна въ свѣта, дѣто неврастенията да е толкова разпостранена.